

ע"פ 30273/02/14 - א ו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופטים: י' נועם, כ' מוסק ו-מ' בר-עם

ע"פ 30273-02-14 א ו נ' מדינת ישראל

א ו

המערער

על-ידי עו"ד אלכס גפני (מטעם הסניגוריה הציבורית)

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק-דין

השופט י' נועם:

1. לפנינו ערעור על גזר-דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט הבכיר י' שמעוני), בת"פ 34302-05-11, מיום 31.12.13, לפיו הוטל על המערער עונש מאסר של שלושה חודשים לריצוי בפועל בין כותלי הכלא, זאת בגין הרשעתו בעבירת תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 274 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. יצוין, כי הערעור הוגש במקור גם נגד הכרעת-הדין המרשיעה, שניתנה לאחר שמיעת ראיות; ואולם, במהלך הדיון בערעור חזר בו המערער מהערעור על ההרשעה, זאת בעקבות הערותינו.

2. כפי שעולה מהכרעת-הדין המרשיעה, ביום 27.8.10 הבחינו שוטרים בנאשם, בשעה שהלה רדף אחרי שתי נשים וקילל אותן, זאת כאשר היה בגילופין. כאשר התקרבו השוטרים לעברו ואחזו בידו לשם מעצרו, חבט הנאשם בפניו של אחד מהם; ובשעה ששוטרים ניסו לאזוק את ידו, ניסה לתקוף אותם באמצעות האזיק. בהמשך, בעת שהובל בניידת, בעט הנאשם בכתפו של נהג הרכב, והלה סטה לצד הכביש ובלם את הניידת. כפי שצוין, העבירות בוצעו בעת שהמערער היה שתוי כלוט ונדף מפיו ריח חריף של אלכוהול, ואף השוטרים תיארו אותו כמי שהיה שיכור לחלוטין.

3. בגזר-דינו עמד בית-משפט קמא על חומרת נסיבות ביצוע העבירה, וקבע בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, כי מתחם הענישה ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לבין מאסר בפועל של ממש לתקופה של שישה חודשים. בית-משפט קמא סבר שהעונש המתאים שיש להשית על המערער, בתוך מתחם העונש ההולם, הוא מאסר בפועל של ממש; ועל כן גזר את דינו לשלושה חודשי מאסר בפועל לריצוי של ממש, בצד מאסר על תנאי של

שישה חודשים.

4. בהודעת הערעור הלין הסנגור הן על הכרעת-הדין המרשיעה, והן על חומרת העונש. כאמור, בעקבות הערות בית-המשפט, חזר בו המערער מהערעור על הכרעת-הדין; ומיקד את טיעונו בענין חומרת גזר-הדין. במסגרת הדיון בערעור הוזמן בהסכמת הצדדים תסקיר משירות המבחן.

5. המערער הנו יליד 1967, גרוש ואב לבן; ולמעט עבירה שבוצעה לפני עשר שנים בגין תקיפת בת זוג, שבעטיה נידון למאסר על-תנאי, אין לחובתו הרשעות נוספות. למערער נכות בגין פגיעה קשה בתאונת דרכים עת היה בן 19, ובעקבות פגיעה נוספת בתאונת עבודה בשנת 2008. בתסקיר מיום 23.10.14 ציין שירות המבחן, כי אמנם המערער מגייס כוחות בתחום התפקודי ומתמיד בתעסוקה לאורך השנים על אף פגיעתו הפיזית, אך קיימים אצלו דפוסים להתנהגות אימפולסיביות, אגב קשיים בשליטה עצמית, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בעבירה הנדונה. לנוכח התייחסותו של המערער לעבירה, כאמור, וחוסר המודעות העצמית להכיר בבעייתיות שבהתנהגותו, נמנע שירות המבחן מהמלצה בעניינו; ולאור הערת המערער כי יתקשה לבצע עבודות שירות בשעות הבוקר, הואיל והוא עובד במהלך שעות הלילה, המליץ להותיר את גזר-הדין על כנו. בדיון המשלים בערעור, מיום 27.10.14, הבהיר המערער כי הוא מסכים לבצע עבודות שירות חרף העמדה שהשמיע באוזני קצינת המבחן.

6. ב"כ המערער ביקש להמיר את המאסר בפועל במאסר בעבודות שירות. מנגד גרס ב"כ המאשימה, כי יש להותיר את המאסר בפועל לריצוי של ממש, על כנו; אם כי מצא לנכון להעיר, כי עונש של מאסר בעבודות שירות אינו בלתי סביר בנסיבות העניין.

7. לאחר ששקלנו את מכלול טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי יש לקבל את הערעור על גזר-הדין, במובן זה שהמאסר בפועל שהושת על המערער ירוצה בעבודות שירות. מתחם הענישה ההולם שקבע בית-המשפט קמא, דהיינו - מאסר הנע בין מספר חודשי עבודות שירות לבין שישה חודשי מאסר בפועל, מקובל עלינו מהטעמים שצוינו על-ידי הערכאה דיונית; ומתחם זה אף היה מקובל על שני הצדדים. המחלוקת בין בעלי הדין התמקדה בשאלה, מהו העונש המתאים למערער בתוך מתחם הענישה ההולם. סבורים אנו, כי ראוי היה להסתפק בעונש המתקרב לרף הענישה התחתון של מתחם הענישה ההולם, קרי, מאסר לריצוי בעבודות שירות; זאת לאור העובדה שלמערער - אשר תקף את השוטרים בעת שהיה שיכור לחלוטין - אין הרשעות קודמות זולת עבירת אלימות אחת שבה הורשע לפני כעשור, שנסיבותיה לא היו חמורות ואשר בעטיה הושת עליו מאסר על-תנאי בצד התחייבות כספית.

8. על-יסוד האמור לעיל הערעור על הכרעת-הדין נדחה, והערעור על גזר-הדין מתקבל - במובן זה שרכיב המאסר בפועל לתקופה של שלושה חודשים ירוצה בעבודות שירות. המאסר על תנאי יוותר על כנו.

עבודות השירות תבוצענה בבית הזקנים קריית מנחם בירושלים, כמפורט בחוות הדעת מיום 25.1.15 של הממונה על עבודות השירות. ריצוי עבודות השירות יחל ביום 5.5.15, ובמועד זה יתייצב הנאשם בשעה 9:00 ביחידת עבודות השירות שליד כלא "אשל" בבאר שבע, לצורך קליטה והצבה.

המזכירות תמציא עותקים מפסק-הדין לפרקליטות, לסנגור עו"ד אלכס גפני, לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י"ט שבט התשע"ה, 8 בפברואר 2015, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

משה בר-עם, שופט

כרמי מוסק, שופט

יורם נועם, שופט